

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 45: Forslag til lov om indgåelse af aftale om ændring af overenskomsten mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

(Lønindkomst indtjent ved arbejde i regelmæssig færge- eller togtrafik).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 13/10 99. Første behandling 26/10 99.

Betænkning 17/11 99. Anden behandling 25/11 99. Tillægsbetænkning 1/12 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 96 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, KRF, FRI og Frank Dahlggaard (UP)) mod 3 (EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Forespørgsel nr. F 6:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke initiativer vil regeringen tage for at give børnefamilierne bedre mulighed for at skabe sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv?«

Af Jann Sjursen (KRF), Flemming Kofod-Svendsen (KRF), Ole M. Nielsen (KRF) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 6/10 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/10 99).

Begrundelse

Jann Sjursen (KRF):

Under finanslovforhandlingerne gav Kristeligt Folkeparti afgørende prioritet til familiepolitik-

ken. Vi fremsatte tre forslag. For det første ville vi tage hul på den etårige barselorlov, for det andet ville vi forbedre vilkårene for de studerende forældre, og for det tredje ville vi give en håndsrekning til de forældre, der har valgt at passe deres børn selv.

Vi krævede faktisk ikke flere penge til børnefamilierne, for børnefamilier er nemlig generelt set ikke nogen økonomisk dårlig stillet gruppe, men vi lagde op til, at regering og Folketing ændrede på børnechecken, så den i højere grad blev målrettet mod især de allermindste børn. Kristeligt Folkepartis opfattelse er den, at vi også på børnefamilieområdet må magte prioriteringsdebatten, da finansministerens kasse jo ikke er bundløs.

Vi vandt som bekendt ikke gehør for vore forslag. Det synes jeg sådan set er fantastisk, når man tænker på, hvor meget der er blevet talt om børnefamilierne i de seneste par år. Heller ikke næste års finanslov skulle være familiens finanslov.

Denne forespørgselsdebat skal imidlertid ikke handle om finansloven for år 2000, men om, hvordan vi kan skabe bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv. Børnefamilierne er nemlig havnet i en tidsfælde, hvor arbejdsliv og karriere og samlivet i familien er på kollisionskurs. Det er Danmarks børn, der kommer i klemme, og som må betale.

Udfordringen for den enkelte familie, for arbejdsmarkedets parter, men også for regering og Folketing må være at sikre, at arbejdsliv og familieliv ikke bliver hinandens modsætninger, men at det netop kan lade sig gøre at forene de to ting.

Folketinget kan og skal ikke lovgive om alt, men ligesom Danmarks forældre har et stort ansvar for at prioritere tid til børn i stedet for ting, ligesom arbejdsmarkedets parter og kommunerne har et ansvar for at prioritere samfundets grundlæggende fællesskabsenhed familien, ligeså har regering og Folketing også et ansvar. Efter Kristeligt Folkepartis opfattelse kan vi gøre det at skabe sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv meget bedre, og vi er villige til som ved finanslovforhandlingerne at gøre det ved også at omprioritere de midler, der i dag ydes til børnefamilierne.

Jeg håber, at Folketing og regering i dag vil udvise den samme vilje til forandring.